

یادداشت روز

موسیقی‌دانان نواحی ایران:

برای انتقاد از خانه موسیقی کجارا امضاکنیم؟

علی مغازه‌ای

● خبر آمد، قرار است جلسه نقد خانه موسیقی برگزار شود. دوستانی داریم که ماه‌هاست و برخی سال‌هاست درپی طرح مسائل و مشکلات صنفی هستند و تکاپویی آغاز کرده‌اند برای بررسی دلایل وجود این مشکلات و یافتن موقعیت برای انعکاس و رسیدگی به انتقادات صنفی مرتبط با خانه موسیقی! پاره‌ای صحبت‌ها با من هم شد و گفتیم: شما تازه آن بخش از کوه یخ را می‌بینید که از بیرون آب است و عظمت این کوه هنوز در زیر آب پنهان است. مشکلات و انتقادات موسیقی نواحی ایران هنوز از آب بیرون زنده است! گفتند: این بخش کوه را چگونه می‌توان نمایان کرد؟ گفتیم: از انتشار فقط ۱۸ آلبوم در حوزه موسیقی نواحی ایران در سال جاری که آن هم به همت دو ناشر صورت پذیرفته است.

گفتیم: از تماس‌هایی که با من از همه مناطق ایران برقرار می‌شود، هنرمندانی که گویا دیگر جز کوش من و شاید چند نفر دیگر، دری سراغ ندارند که بر آن بکوبند. گفتیم: از آنجا که چندی پیش یکی از برجسته‌ترین نوازندگان موسیقی ایران تماس گرفته بود و قسم می‌داد هرطوری‌که شده برای من یک کار نگهبانی یا سرابرداری پیدا کن که دیگر توان پرداخت قبض برق و آب هم ندارم و برقرمان را قطع کرده‌اند. گفتیم: از آنجا که نوازنده‌های بزرگمان در عزلت و احتیاج، روسیاه اهل‌وعیال، کنج خانه‌های درب‌وداغان در بستر بیماری افتاده‌اند و پول تهیه دارو ندارند. گفتیم: از آنجا که وقتی هنرمندان برجسته موسیقی نواحی ایران، که همواره در برنامه‌های مناسبتی به وجودشان می‌بالیم، به علت بیماری‌های بسیار راهی بیمارستان می‌شوند و برخی دوستان برای گرفتن عکس یادگاری پیش از مرگ آنان به ملاقاتشان از یکدیگر سبقت می‌گیرند! گفتیم:

از آنجا که به درخواست یکی دیگر از شما دوستان با چند نوازنده بزرگ تماس گرفتیم تا انتقادشان را از خانه موسیقی و من به دوستان خبرنگار منتقل کنم که شاید در میان سوالانتشان مطرح کنند. و بهشان پیشنهاد کردم اگر هم علاقه داشتند، نامه را امضا کنند. پاسخ یکی‌شان این بود: خانه موسیقی کجا هست؟ ما که زندگی‌مان و همه چیزمان موسیقی است یک‌بار هم خانه موسیقی را ندیده‌ایم. یکی دیگر پرسید: آنها اصلا ما را قبول دارند؟ دیگری گفت: تو که همه زندگی ما را دیده‌ای و می‌دانی ما حاضریم همه زندگی‌مان را به تو بدهیم، خودت از طرف ما امضا کن. گفتیم: این‌که نمی‌شود. جواب داد چرا نمی‌شود؟ می‌ترسی امضا کنی؟ گفتیم: آخر اسم و امضای خواندن را باید بدیدهِ. گفت: بنویس. هم او حدود ۵۰ اسم پرسیدم و ادامه داد، اگر نام تمام هنرمندانی را که خودت می‌شناسی بنویسی، هزار نفر هم بیشتر می‌شود. همه ما حرف داریم. همه ما مشکل داریم. همه ما درد داریم اما فقط چند روز در سال آدم به حساب می‌آییم و وقتی که مریدم برای ما تشییع جنازه می‌گیرند و عکسمان را در روزنامه‌ها چاپ می‌کنند. امروز موسیقی‌دانان نواحی ایران در حال انقراض هستند، اما من دیگر از بیان این حرف حالم به‌هم می‌خورد. امروز دیگر از بیان دردهای موسیقی نواحی حالم بد می‌شود.

احساس می‌کنم تا کی باید فقط ذکر مصیبت کنیم؟ به قول مجید سوتودان، امروز خدومون مصیبتیم گریه‌کن نداریم! می‌دانیم گاهی فرهنگ برخی چیزها را دگرگون می‌کند. اما امروز تغییر در موسیقی نواحی، ناشی از تغییرات فرهنگی نیست! اینان در معیشت لنگند که موسیقی‌شان را رها می‌کنند و به رانندگی، حمالی و نگهدانی می‌پردازند که موسیقی‌شان می‌میرد. این نیست که فرهنگ‌ها عوض شده یا از حال عوض‌شدن است و درنتیجه موسیقی هم عوض می‌شود. از شما می‌پرسم! مگر فرهنگ عوض نشده است؟ چرا مردم دوباره کرسی راه می‌اندازند؟ چرا گیوه و چارق می‌پوشند؟ چرا ایس همه از شیرینی روزگار گذشته دم می‌زنند و خواهان رجعت به گذشته و بازیافت ا‌زدست‌رفته‌ها یا کنار گذاشته‌هاشان شده‌اند. آقا، امروز یک نگاه از بالا به پایین به موسیقی نواحی به وجود آمده که از حمایت‌نکردن بهتر است. خانه موسیقی، خانه کدام موسیقی است؟ خانه موسیقی، خانه کدام موسیقی‌دان است؟ موسیقی‌دانان نواحی همه از خانه موسیقی انتقاد دارند. کجا را باید امضا کنند؟

مهاجر، جعفری پویان، خارکن و سرایی کنار کشیدند

سونامی استعفای داوران موسیقی فجر

عکس: بابک کریمپور، تسنیم

شرق: کوک این روزهای سی‌ویکمین جشنواره موسیقی فجر روی استعفاست. پویا سرایی نیز بعد از استعفای سه داور دیگر این جشنواره از سمت خود انصراف داد. سی‌ویکمین جشنواره موسیقی فجر درحالی کمتر از یک‌ونیم ماه دیگر آغاز به کار خواهد کرد که با حاشیه‌های زیادی همراه شده است. از یک طرف هرچند روز یک‌بار نشست مطبوعاتی این جشنواره با حضور مسئولان و هنرمندان برگزار می‌شود و از طرف دیگر واکنش چهره‌های دیگر موسیقی و استعفای تعدادی از داوران، این دوره جشنواره موسیقی را پرسروصداتر از دوره‌های قبل کرده است.

این استعفاها هنوز به صورت رسمی از سوی مسئولان جشنواره اعلام نشده و برخی از داوران مانند جعفری پویان و خارکن خبر کناره‌گیری خود در صفحات مجازی را اعلام کرده‌اند. تماس‌های «شرق» برای گفت‌وگو با این داوران و حتی حمیدرضا نوربخش، مدیرعامل خانه موسیقی و مدیر این دوره جشنواره موسیقی نیز بی‌ثمر بوده است؛ باین‌حال نوربخش روز گذشته، ۲۲ دی درباره داوری‌اش که در روزهای اخیر از

جشنواره کنار رفته‌اند، به تایید گفت: «فکر می‌کنم تمام داوران با جشنواره قرارداد داشته‌اند و دلیل کنارتفتن این دوستان را باید از خودشان پرسید. ما به نظر و تصمیم هنرمندان احترام می‌گذاریم و به‌هیچ‌عنوان جبری برای هیچ مسئله‌ای نباید وجود داشته باشد و وجود هم ندارد». او افزود: «متأسفانه در این روزها شاهد بی‌اخلاقی‌هایی در عرصه موسیقی هستیم که هیچ‌وقت سابقه نداشته است. کسانی می‌آیند و شروع می‌کنند به هنرمند فشار می‌آورند که مثلا چرا شما با فلان‌جا یا فلان بخش همکاری می‌کنید. چنین چیزی تا به حال سابقه نداشته که هنرمند را به جایی برسانند که از جشنواره کناره‌گیری کنند. به‌هر حال هنرمندان این‌قدر تحمل روحی ندارند که بخواهند این‌قدر فشار روحی و روانی را تحمل کنند. متأسفانه کناره‌گرفتن دوستان از جشنواره بر اثر چنین فشارهایی بوده و مطالبی هم که همین دوستان در این رابطه نوشته‌اند، کاملا گویاست». همچنین رامین صدیقی، مدیر نشر هرمس که برگزاری سه دوره بخش بین‌الملل جشنواره موسیقی فجر از سال ۹۰ تا ۹۲ را برعهده داشت، در این دوره حاضر به همکاری با جشنواره نشد. او روز گذشته

بهناز شیربانی: مدتی است میزان آگهی تبلیغات

فیلم‌های سینمایی در شبکه‌های ماهواره‌ای حتی از تبلیغات معمول این شبکه‌ها بیشتر شده است. اتفاقی که طبعاً به‌نفع تهیه‌کننده یا پخش‌کننده‌ای است که فیلمش در اکران سینماست و در رقابت با سایر فیلم‌های سینمایی و در نبود سالن کافی برای نمایش فیلم‌ها، امکان دیده‌شدن پیدا می‌کند. مدتی است که شبکه‌های ماهواره‌ای بدون هیچ هزینه‌ای از فیلم‌های سینمای ایرانی حمایت می‌کنند. این درحالی است که رسانه ملی معمولاً هزینه بالایی برای پخش تیزر فیلم‌های سینمایی درنظر می‌گیرد و بسیاری از سینماگران، با درمزدایی سینما قادر به پرداخت هزینه‌های سنگین پخش تیزر از صداوسیما نیستند. دراین‌میان هم وعده‌هایی از سوی مدیران صداوسیما در جهت تعامل بیشتر با سینماگران مطرح شد؛ اما هنوز هم ممیزی و اعمال‌سلیقه به‌منظور پخش تیزر فیلم‌های سینمایی به قوت خود باقی است. به‌نظر می‌رسد پخش تیزر فیلم‌های سینمایی از شبکه‌های ماهواره‌ای در فروش فیلم‌ها تأثیر زیادی داشته است. بهروز افخمی، مجری برنامه

هنر

حضور پربار سینمای ایران در «برلین»

سینماگران ایران در سودای خرس طلایی

عکس: daily@mail

فرانک آرتا: با شروع سال جدید میلادی، سینمای ایران حضور خود را با فیلم‌های جدید در جشنواره‌های خارجی شروع می‌کند. هر سال در ماه فوریه یکی از مهم‌ترین جشنواره‌های سینمایی؛ یعنی «جشنواره بین‌المللی فیلم برلین» برگزار می‌شود. این جشنواره درکنار «کن» و «وینز» در قاره اروپا اهمیت بسزایی دارد. به نظر می‌رسد امسال هم سینمای ایران در این جشنواره حضور پرباری داشته باشد. چون قرار است فیلم‌های «ازدها وارد می‌شود» (مانی حقیقی)، «والدراما» (عباس امینی)، «لاتوری» (رضا درمیشیان) و «رؤیای دم صبح» (مهرداد اسکویی) در شصت‌وششمین دوره این جشنواره، چشم‌انداز پرفروغی را برای سینمای ایران رقم بزنند. البته در سال‌های گذشته شرکت فیلم‌های ایرانی با مانعی بزرگ روبه‌رو می‌شد. داستان از آنجا آغاز شد که درج واژه «بین‌الملل» در عنوان رسمی جشنواره فیلم فجر شرکت برخی از فیلم‌های مهم ایرانی را در برلیناله یا هر جشنواره کلاس الف محدود می‌کرد. چون اساساً در آیین‌نامه این نوع جشنواره، نمایش نخست هر فیلمی باید در افتتاحیه آن جشنواره انجام گیرد.

از سویی هم‌زمانی تقویم برگزاری دو جشنواره فجر و برلین خستگی مضاعفی را روی دوش سازندگان فیلم می‌نشانَد. چراکه جنب‌وجوش فیلم‌سازان برای ارتباط و گفت‌وگو با مخاطبان، طولانی‌شدن نشست‌ها تا پاسی از شب و... از حلاوت آن ضایعات‌ها می‌کاست، اما از آنجاکه سال گذشته در بازه زمانی بهمن‌ماه فقط بخش «ملی» جشنواره برگزار می‌شود، دیگر حضور بین‌المللی فیلم‌ها راحت‌تر شده است. جشنواره برلین در چهار بخش سابقه‌ای اصلی، فروم، نسل نو و بانوراما برپا می‌شود. فیلم «ازدها وارد می‌شود» (مانی حقیقی) ضمن حضور در بخش سودای سیمرغ سی‌وچهارمین جشنواره فیلم فجر، در بخش مسابقه فیلم اصلی جشنواره برلین هم شرکت خواهد کرد. افرادی که این فیلم را دیده‌اند، «ازدها وارد می‌شود» را واجد ارزش‌های هنری می‌دانند که از شناس دریافت جایزه نیز برخوردار است. در این فیلم امیر جدیدی، احسان گودرزی، نادر فلاح و جواد انصاری ایفای نقش کرده‌اند. ضمن اینکه قرار است مانی حقیقیی که برهه بازیگران قرار است مدیران جشنواره برلین بلیت‌هایی رایگان برای دیدن فیلم‌ها در اختیار پناه‌جویان سوری قرار دهند.

در زیرمجموعه‌ای با عنوان «نوجوانان» که به بخش «نسل نو» مربوط می‌شود حضور خواهند داشت. مجید برزگر، تهیه‌کننده «والدراما، درباره این فیلم به «شرق» گفت: «این فیلم محصول ۱۳۹۴ ایران است و داستان آن درباره نوجوانی آبادانی است که به‌دلیل شباهت و علاقه‌اش به فوتبال‌یست معروف کلمبیایی، کارلوس والدراما، به او والدرما می‌گویند». کارگردان این فیلم، عباس امینی، مستندساز است و «والدراما، نخستین فیلم بلند سینمایی او محسوب می‌شود. همچنین فیلم تحسین‌برانگیز مهرداد اسکویی، «رؤیای دم صبح» که در ایران، دعوت شد. اسکویی درباره انتخاب فیلمش به «شرق» گفت: «من در ابتدا در سایت جشنواره برای شرکت فیلمم ثبت‌نام کرده بودم. اما یک روز خانم نسرین میرشب، پخش‌کننده فیلم، گفتند «خانم آنکه» می‌خواهند فیلم شما را ببینند. چون به چندین دفتر فیلم‌سازی که سر زده‌اند، دوستان، فیلم «رؤیای دم صبح» را پیشنهاد دادند. ایشان هم فیلم را دیدند و دو هفته بعد گفتند فیلمم پذیرفته شده است».

و اما «لاتوری» جدیدترین ساخته رضا درمیشیان که در جشنواره فیلم فجر هم حضور دارد، در بخش باناروما جشنواره برلین پذیرفته شده است. رضا درمیشیان با تأیید این مطلب، این روزها به‌عنوان داور در جشنواره «پونا» هند حضور دارد. همچنین گفته می‌شود فیلمی به کارگردانی رفیع پیتز هم قرار است در این جشنواره به نمایش درآید، اما از آنجا که فیلم محصول سینمای ایران نیست، از سوی سینمای ایران معرفی نمی‌شود. محل برگزاری جشنواره بین‌المللی فیلم برلین، «کاخ برلیناله» واقع در میدان معروف پوتسدام پلانس» برلین است. سینمای ایران تاکنون توانسته دو بار خرس طلایی این جشنواره را به دست بیاورد؛ بار اول جایزه خرس طلایی به فیلم «جدایی نادر از سیمین» (صغری فرهادی) در سال ۲۰۱۰ و بار دوم در سال ۲۰۱۵ به فیلم «تاکسی» تعلق گرفت. امسال در راستای سیاست حمایت از پناه‌جویان آنکلا مرکل، صدراعظم این کشور، قدرت‌مند اقتصادی اتحادیه اروپا، قرار است مدیران جشنواره برلین بلیت‌هایی رایگان برای دیدن فیلم‌ها در اختیار پناه‌جویان سوری قرار دهند.

تولید شود نیز از تبلیغات تلویزیونی محروم خواهد شد. در بخش پایانی این تعهدنامه نیز تصریح شده که تهیه‌کننده باید تابع دستور باشد و حق هیچ‌گونه اعتراضی نخواهد داشت. اداره کل بازرگانی صداوسیما طبق این بخش‌نامه، تهیه‌کنندگان سینما را متعهد می‌کند که تبلیغات فیلم‌شان در شبکه‌های فارسی‌زبان پخش نمی‌شود و حتی اگر امتیاز اکران خارج از ایران این فیلم را به شخص دیگری واگذار کنند و آن شخص نیز به این شبکه‌ها تبلیغات بدهد، مطابق با این تعهدنامه مسئولیت‌شان با تهیه‌کنندگان است. مدت‌هاست که اهالی سینما از مسئولان صداوسیما درخواست نگاه برابر را نسبت به همه فیلم‌های سینمایی دارند و از سازمان صداوسیما می‌خواهند که در کنار اهالی سینما باشند، نه در مقابلشان. مشخص نیست راهکار صداوسیما در جهت کاهش تبلیغات فیلم‌های سینمایی در شبکه‌های ماهواره‌ای تا چه اندازه‌ی می‌تواند تأثیربخش باشد؛ اما مادامی که رسانه ملی از تولیدات سینمایی حمایت نکند، نمی‌توان انتظار داشت که اهالی سینما حداقل از قوانین صداوسیما تمکین کنند و به فروش داغی آثارشان تن بدهند.

«سیما» از سینماگران تعهد می‌گیرد

جریمه نقدی برای تبلیغات ماهواره‌ای

بنابراین تهیه‌کنندگان سینمای کشورمان سفارش دهندۀ پخش آگهی فیلم سینمایی نیستند و در موارد نادر این برای ممنوعیت تبلیغات تذکر لازم داده شده است. بسیاری از کارشناسان رسانه از تبعات تأثیرگذاری شبکه‌های ماهواره‌ای بر مخاطب ایرانی سخن گفته‌اند و هراس نفوذ بیشتر این شبکه‌ها اتفاقی است که بیش‌ازپیش رسانه ملی را به چاره‌جویی وادار می‌کند. به‌تازگی نیز راهکاری برای مقابله با پخش تبلیغات فیلم‌های سینمایی در شبکه‌های ماهواره‌ای از سوی تلویزیون درنظر گرفته‌شده است که مطابق با این بخش‌نامه تهیه‌کننده‌ای که تبلیغات فیلمش را در اختیار تلویزیون قرار بدهد و موازی با آن این تبلیغات از شبکه‌های ماهواره‌ای نیز پخش شود، آن تهیه‌کننده مشمول جریمه نقدی خواهد بود و درعین‌حال فیلم‌های بعدی که با محوریت تهیه‌کننده متعهد

شایگان اصفهان و پاریس را مقایسه کرد

اصفهان مظهر عالم رؤیا

مدینه‌ای تمثیلی است؟ شایگان همواره به ابعاد گوناگون فرهنگ و چندفرهنگی اندیشیده است. این روزها نیز شاهد انتشار جنون هشپاری از ایشان بودیم که به شارل بودلر، شاعر بزرگ فرانسه می‌پردازد. در کنار مباحث فلسفی، آنچه دکتر شایگان در معرفی و یادبود استادان و همکاران خود نوشته، بسیار خواندنی و داستنی است. در ادامه، درویش شایگان به مقایسه پاریس و اصفهان پرداخت و گفت: قبل از هر چیز واجب می‌دانم بگویم که من نه شهرساز، نه معمار، نه مورخ هنر، نه حتی جامعه‌شناس. من درواقع متفکری آزادم که پیش‌ترها در هندشناسی، ادیان و فلسفه تطبیقی دستی داشته‌ام. پس انتظار گفته محیرالعقولی از من نداشته باشید که امیدتان قطعاً به یاس مبدل خواهد شد؛ البته اعتراف می‌کنم شهرهای قدیمی همیشه توجه من را برانگیخته‌اند. منظور مدینه‌های بزرگ تاریخی است، چه در غرب و به شرق. شهرهایی که کوله‌بار سنگین تاریخ را بر شوش

می‌کشدند و بناهای بر عظمت و باشکوه تاریخ بشریت را در دل خود جا داده‌اند؛ مثل دلفی در یونان، بنارس در هند، آنکور وات در کامبوج، شهر ممنوعه در پکن، کیوتو در ژاپن، لوکسور در مصر، ماچوپیچو در پِرو، اهرام عجیب فرهنگ مایاها در یوتکسه و یوگاتان در مرکز گواتمالا. «عصر کنترادلال‌ها» که رُزِز دویی در کتابی با همین عنوان به‌طرزی درخشان توصیفش کرده، برایم بی‌نهایت جذاب است. او ادامه داد: به شهرهایی مانند اصفهان، استانبول، فلورانس، رم و تولدو که مدینه‌هایی تمثیلی‌اند، عشق می‌ورزم؛ حتی سعی کرده‌ام پاریس را بشناسم، این عالم صغیر را که در عصر مسیحیت قرون وسطی مهد اندیشه و تفکر مدرسی بود و در قرن نوزدهم به‌قول والتر بنیامین که حقیقتاً به این شهر عشق می‌ورزید، حکم پایتخت جهان را داشت. وی افزود: در مقاله‌ای که عمری از آن می‌گذرد، با مقایسه پاریس و اصفهان کوشیده‌ام نشان دهم که این دو شهر تا چه اندازه قطب مخالف یکدیگرند. اگر پاریس دست‌پرورده هوسمان در دوره امپراتوری دوم فرانسه، به گفته زبیا یودلر «شهر پر از ازدحام، شهر پر از رؤیا، آنجا که اشباح در روز روشن بر عابران چنگ می‌اندازند» باشد، اصفهان مظهر ثالین عالم رؤیا و معلق در زمان است.

پیشنهاد روز

رونمایی از «شناخت کورش، جهانگشای ایرانی»

● **شرق:** مراسم رونمایی از کتاب «شناخت کورش، جهانگشای ایرانی» هم‌زمان با انتشار ترجمه فارسی این کتاب، پنجشنبه ۲۴ دی از ساعت چهار تا هفت

بعدازظهر با حضور عباس مخبر، مترجم این کتاب، در کتاب‌فروشی نشر مرکز واقع در خیابان دکتر فاطمی، روبروی هتل لاله، خیابان باباطاهر، پلاک ۶، برگزار می‌شود. «شناخت کورش، جهانگشای ایرانی» کتابی است از رضا ضرعانی، پژوهشگر ایرانی مقیم آمریکا. کتاب حاضر روایتی از زندگی کورش بنیان‌گذار سلسله هخامنشی است. در این روایت بنای نویسنده بر این بوده است که تا حدامکان همه منابع موجود درباره کورش را از نظر بگذراند؛ اما کتاب را به شیوه رایج نوشته‌های دانشگاهی ننوشته و مقایسه و سبک‌وسنگین‌کردن شواهد را در مرکز کار خود قرار نداده است؛ بلکه کوشیده تا ماجراجویی داستان‌گونه از زندگی کورش بازگو کند که هم بر منابع تاریخی متکی باشد و هم گروه گسترده‌تری از خوانندگان را با خود همراه کند. در این مسیر نویسنده برای سامان‌بخشیدن به روایت خود بسیاری از جریان‌های تاریخی موازی را هم بازگو کرده است تا کورش را در قاب زمینه و زمانه خود بهتر تصویر کند.

زیر آسمان فیر وزهای

رضایی، بازیگر «آشغال‌های دوست‌داشتنی»:

بگذارید هیأت انتخاب فیلم را ببیند

● **شرق:** حبیب رضایی، بازیگر فیلم «آشغال‌های دوست‌داشتنی» در یادداشتی نسبت به حذف این فیلم از جشنواره و اتفاقات پیش‌آمده برای آن واکنش نشان داد. در بخشی از یادداشت کوتاه رضایی، می‌خوانیم: «آشغال‌های دوست‌داشتنی» در کمدم نمی‌ماند. «فیلمی ساخته‌شده با مجوز رسمی وزارت ارشاد و حمایت مادی و معنوی بنیاد سینمایی فارابی، با نام باشماصی «آشغال‌های دوست‌داشتنی»، صاحب این قلم، از افتخاراتش حضور در این محصول به غایت فرهنگی است؛ فیلمی که به شهادت همه کسانی که توانسته‌اند آن را بر پرده ببینند دارای استاندارد و کیفیت بسیار مناسب و قابل دفاع است. اینکه چه ظلمی بر این فیلم و مخصوصاً فیلم‌ساز بسیار مستعد و سیور و نجیب آن- محسن‌خان امیریوسفی- روا داشته شده تا به امروز، بماند، اینکه همین محسن‌خان امیریوسفی با شرافت و نجابت کامل همچنان به‌دور از ایجاد هیاهوهای مرسوم و جوسازی‌های مسموم در کمال قانونمندی، هر سال فرم درخواست حضور در جشنواره را پر می‌کند، نیز همچنان بماند، اینکه از تریبون رسمی جشنواره فرهنگی، فجر، به این فیلم و همه عوامل متعهد و- به استثنای این نگارنده - محترمش، لقب نامحترم و بی‌توجه «معصل» اطلاق شد و البته بعداً محترمانه و با صراحت قابل تقدیر از طرف دبیر جشنواره عذرخواهی شرافتمندانه‌ای انجام گرفت هم- با تشویق تشکر- به کنار؛ اما از یک نکته، نه می‌توان - و بی‌تردید - نه باید، گذشت. اینکه در دو دوره گذشته و همچنین متأسفانه در همین دوره، بدون ذکر دلیل قانع‌کننده، قابل ارائه، واقعی و مستند، به هیچ‌یک از هیأت‌های انتخاب جشنواره فیلم فجر، فیلم «آشغال‌های دوست‌داشتنی» ارائه نشده و هیچ‌کدام از این هیأت‌های محترم، به سه دوره پایبی، فیلم را بازبینی کن، نه، حتی یک‌بار هم روت نگاه‌نداده، دردی شده است که غیرمردن به گفته بزرگ رومی، حضرت مولانا علیه‌الرحمه، آن را دوا نباشد. در مقطع حساس کنونی- مثل بسیاری از مقاطع حساس کنونی دیگر! - بیش از هر چیز نیاز به تخصص و درایت و شجاعت و انصاف داریم. صدای طبل «بی‌خردی»، بلند است و بدهانگ، نگارنده به‌عنوان یکی از اعضای آشغال‌های دوست‌داشتنی! با همراه دیگر اعضای تیم سازنده، فقط درخواست دارد «یکبار» این محصول مهجور و معضوب و مغموم و مظلوم برای اعضای هیأت انتخاب سی‌وچهارمین دوره جشنواره فیلم فجر نمایش داده شود و نظر این آقایان به‌عنوان یک نظر تخصصی منتشر شود. به خدا همین».

«تکیه دولت» مستند می‌شود

● **شرق:** پژوهش و تألیف علیرضا قاسم‌خان درباره تکیه دولت در قالب فیلم مستند و کتاب منتشر می‌شود. علیرضا قاسم‌خان، پژوهشگر و مستندساز از تولید فیلم مستند این بنای تاریخی خبر داد: «در فیلم مستند «تکیه دولت» که در‌حال‌حاضر در مرحله تدوین قرار دارد، با توجه به اسناد، روایتی روشن از ساخت و تخریب این بنا ارائه می‌شود». این مدرس دانشگاه ادامه داد: «تکیه دولت» اثری پژوهشی است و به یکی از مهم‌ترین بناهای دوره قاجار؛ بنایی که برخی آن را بزرگ‌ترین تالار نمایش در تاریخ ایران دانسته‌اند، می‌پردازد. او با بیان اینکه اهمیت بنای «تکیه دولت» در معماری و آثار آن بر نمایش تعزیه و موسیقی ایران است، درباره کتاب این پژوهش که به‌زودی منتشر می‌شود، افزود: «این کتاب از ۱۸ فصل تشکیل شده و در هر فصل موضوعات مختلفی مانند محل تکیه دولت، سازندگان، نسخ خطی تعزیه در تکیه دولت، وقایع مهم در تکیه دولت، اسناد مخارج تکیه ... مورد بررسی قرار گرفته است.»